

חיותה בהט

"תערוכות בתל-אביב" / הארץ / 10.1.64 / תע' יחיד / גלריה 220 / תל-אביב

תערוכתה של חיותה בהט ממחישה ומממשת את ההבטחה שנרמזה בתערוכת היחיד הקודמת של ציירת זו, שנערכה לפני למעלה משנה. גם בתערוכה הקודמת היו האקוורלים והגואשים מרוכזים וציוריים יותר מציורי השמן, ובזו הנוכחית, שכל מוצגיה נעשו בטכניקות אלה, משיגה חיותה רמה אחידה ונאה.

ציורה של חיותה משתייך לאסכולת המופשט הלירי עם פריצות אקספרסיביות קצרות, המהוות במידת מה את תרומתה שלה לאסכולה זו. גם אם בסיכומו של שלב זה אין ציורה

של חיותה בהט חורג מתחום אסכולת המופשט הלירי, הרי במסגרת זו היא נעה בחופשיות וביטחון ציורי אמיתיים. חופש ובטחון אלה מתבטאים לא רק במשיכת המכחול, ששפתו מהווה את לב המופשט הלירי, אלא גם בגיבוש הערכים הרישומיים, בטחון בעיצוב המבנה הצורני וצבעוניות בשלה יותר, שאינה נזקקת שוב לשימוש רב בגוונים אפורים.

יואב בראל, בין פיכחון לתמימות: על האמנות הפלסטית בשנות ה-60 בתל אביב, מוזיאון תל אביב לאמנות, 2004